

Försäkringsföretag

Väglädning om allmän riskbedömning – exempel på hot och sårbarheter relaterade till försäkringsföretagens produkter och tjänster

Tredje upplagan

Beslutad av Simpts styrgrupp i november 2025

Innehållsförteckning

1. Inledning	3
2. Allmän beskrivning av livförsäkring	4
3. Kapitalförsäkring	6
3.1. Allmän beskrivning av kapitalförsäkring	6
3.2. Särskilt relevanta hot och sårbarheter	6
3.3. Särskilt relevanta avvikande kundbeteenden.....	7
4. Pensionsförsäkring.....	8
4.1. Allmän beskrivning av pensionsförsäkring.....	8
4.2. Särskilt relevanta hot och sårbarheter	8
4.3. Särskilt relevanta avvikande kundbeteenden.....	9
5. Livförsäkring utan sparmoment.....	9
5.1. Allmän beskrivning av livförsäkring utan sparmoment	9
5.2. Särskilt relevanta hot och sårbarheter	10
5.3. Särskilt relevanta avvikande kundbeteenden.....	10

Simpts vägledning har tagits fram av sju organisationer i finansbranschen och deras medlemmar. Den utgår från medlemmarnas behov av vägledning och är inte avsedd att vara heltäckande.

Vägledningen beskriver hur branschen tolkar och tillämpar penningtvättsregelverket i aktuella delar.

Vägledningen ersätter inte lagar, föreskrifter och andra rättskällor. Dessa måste alltid beaktas och tillämpas i förekommande fall.

Det finns inte någon skyldighet att använda vägledningen. Den som använder vägledningen måste alltid göra bedömningen om vägledningen är tillämplig i det enskilda fallet.

Denna del av vägledningen har tagits fram av medlemmar hos Svensk Försäkring. Den ska läsas tillsammans med och kompletterar den grundläggande vägledningen om allmän riskbedömning.

I denna del av vägledningen hänvisas bl.a. till lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättslagen). Alla laghänvisningar avser penningtvättslagen, om inte annat anges. Hänvisningar görs även till Europeiska bankmyndighetens (Eba) riktlinjer EBA/2021/02 för kundkännedom och de faktorer som kreditinstitut och finansiella institut bör beakta vid bedömning av den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som förknippas med enskilda affärsförbindelser och enstaka transaktioner (riktlinjer för riskfaktorer avseende penningtvätt och finansiering av terrorism) enligt direktiv (EU) 2015/849 (Eba:s riktlinjer för riskfaktorer).

I denna tredje upplaga har en uppdatering gjorts med anledning av ändringar som har gjorts av Eba:s riktlinjer för riskfaktorer, EBA/GL/2021/02. Ändringarna är gjorda genom EBA/GL/2024/01.

1. Inledning

Denna vägledning för försäkringsföretag ska läsas tillsammans med den grundläggande vägledningen om allmän riskbedömning. I den grundläggande vägledningen finns en redogörelse för de regelverkskrav som ställs vad gäller den allmänna riskbedömningen. I den grundläggande vägledningen beskrivs även en metod som kan användas som stöd i arbetet med att göra den allmänna riskbedömningen och som kan vara relevant för försäkringsföretagen. Några processfrågor tas också upp där.

Syftet med denna vägledning är att den ska vara ett stöd för verksamhetsutövare inom livförsäkringsbranschen vid utförandet av den allmänna riskbedömningen i praktiken. Vägledningen är inte avsedd att användas som en mall. Den allmänna riskbedömningen och metoden för att göra denna måste alltid anpassas efter den egna verksamheten.

Vägledningen utgår från det som kan vara specifikt för försäkringsföretagen och deras kunder, produkter, tjänster och distributionskanaler. För vidare vägledning om riskfaktorer hänvisas till den

grundläggande vägledningen om allmän riskbedömning och till Eba:s riktlinjer för riskfaktorer¹. Riktlinje 14 gäller sektorsspecifikt för livförsäkringsföretag.

Försäkringsbranschen erbjuder ett varierat utbud av produkter genom olika distributionskanaler. Försäkringsprodukterna bedöms generellt sett inte ha sådana egenskaper som gör dem attraktiva för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Utöver produktuppbyggnaden är den begränsade geografiska exponeringen exempel på sådant som bidrar till att minska risken för penningtvätt och finansiering av terrorism. Trots detta finns en viss risk för att produkterna ska utnyttjas för dessa syften.

Faktorer som kan bidra till att öka risken är möjligheten att göra återköp eller extrainsättningar. Faktorer som relaterar till kunderna eller förmånstagarna och som kan öka risken kan t.ex. vara att kunden, förmånstagaren eller kundens verkliga huvudman är en person i politiskt utsatt ställning, att det finns en koppling till högriskland eller att kunden bedriver en verksamhet i en bransch förknippad med penningtvätt.

2. Allmän beskrivning av livförsäkring

Penningtvättslagen gäller för fysiska och juridiska personer som driver livförsäkringsrörelse (1 kap. 2 § punkten 2 penningtvättslagen). Undantag gäller dock för livförsäkringsföretag som nästan uteslutande meddelar tjänstepensionsförsäkringar eller sjuk- och olycksfallsförsäkringar som är tillägg till tjänstepensionsförsäkringar, under förutsättning att företagen fått tillstånd som tjänstepensionsföretag enligt lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag. Ett särskilt undantag finns också för vissa försäkringsföreningar.

En livförsäkring kännetecknas av att det måste finnas en fysisk person som är försäkrad. Den försäkrades liv styr om det blir utbetalning från försäkringen (försäkringsfall), antingen genom att den försäkrade avlider eller uppnår en viss ålder (dödsfallsförsäkring/livsfallsförsäkring). En dödsfallsförsäkring som ger ett skydd vid tidig död är en typ av livförsäkring som ofta är en ren riskförsäkring. En sådan ren riskförsäkring saknar moment av sparande. Livförsäkringar har ofta inslag av sparande, vilket är fallet för pensionsförsäkringar och kapitalförsäkringar. Livförsäkringsföretag får erbjuda två former av skadeförsäkringar, nämligen sjukförsäkring och olycksfallsförsäkring. Skyddet för sjukfall eller olycksfall är "rena" riskförsäkringar men kan ingå som moment i livförsäkringar såväl med som utan sparmoment.

När ett försäkringsfall har inträffat och hela försäkringsbeloppet har betalats ut upphör försäkringen att gälla. Detta gäller dock inte sjukförsäkring som fortsätter att gälla till nästa eventuella "sjukfall" inträffar. En försäkring kan också upphöra genom uppsägning. För försäkringar med sparande innebär en uppsägning att försäkringen "läggs i fribrev" och lever vidare utan ytterligare insättningar av premier till den avtalade utbetalningen eller till ett återköp (när återköp är möjligt enligt lag och avtal). Uppsägningen kan åtföljas av t.ex. flytt av försäkringskapital till annan försäkring eller av återköp. För pensionsförsäkringar är dock utbetalningsmöjligheterna begränsade. För pensionsförsäkringar finns nämligen regler om tidigaste utbetalningstidpunkt, minsta utbetalningstid, överlåtelse- och pant-

¹ Tillägg och ändringar har gjorts genom EBA/GL/2023/03 och EBA/GL/2024/01.

sättningsförbud samt snäva ramar för förmånstagarkretsen. Flytträtten för pensionsförsäkringar innebär att försäkringskapitalet kan överföras till en annan försäkringsgivare där det fortsatt är "inlåst" på det sätt som följer av avtal och skatteregler.

När ett försäkringsfall inträffar betalas försäkringsbeloppet i normalfallet ut till försäkringens ägare (försäkringstagaren), om denne inte har gjort ett förmånstagarförordnande. Vid dödsfall innebär det att om försäkringstagare och försäkrad är samma person och det inte finns någon förmånstagare, betalas försäkringsbeloppet normalt sett ut till försäkringstagarens dödsbo.

Ett förmånstagarförordnande gäller i normalfallet när försäkringstagaren avlider (dödsfallsförordnande och kan jämföras med ett testamente). Förmånstagarförordnandet kan också gälla under försäkringstagarens livstid (livsfallsförordnande och kan jämföras med en gåva), men då måste detta särskilt anges i förmånstagarförordnandet.

Förmånstagarförordnandet i privata livförsäkringar är normalt återkalleligt, dvs. försäkringstagaren kan ändra förordnandet när och hur han eller hon vill. Det är dock möjligt att göra förmånstagarförordnandet oåterkalleligt, vilket innebär att försäkringstagaren gentemot förmånstagaren har utlovat att inte ändra förordnandet utan att denne har lämnat sitt samtycke. Tjänstepensionsförsäkringar (i enlighet med definitionen i svensk skattelag) har alltid ett oåterkalleligt förmånstagarförordnande.

Förmånstagarförordnandet kan vara med eller utan förfoganderätt. Om förmånstagaren får förfoganderätt har denne i princip samma rätt som försäkringstagaren hade att förfoga över försäkringen, t.ex. pantsätta, återköpa, sätta in nya förmånstagare och ändra utbetalningstider. För att få förfoganderätt måste försäkringstagaren ha avlidit. Om förmånstagaren inte får förfoganderätt kan denne inte förfoga över försäkringen, om inte annat framgår av försäkringsvillkoren. Det innebär att denne bara kan ta emot utfallande försäkringsbelopp.

För pensionsförsäkringar finns det som nämnts särskilda begränsningar för försäkringstagare att sätta in förmånstagare. Tjänstepensionsförsäkringar ger ofta förmånstagaren en begränsad förfoganderätt som t.ex. avser rätten att välja försäkringsgivare och återbetalningsskydd inom vissa ramar.

Det kan finnas försäkringsprodukter i försäkringsföretagens bestånd som kan ha andra villkor än de ovan beskrivna. Detta bör i så fall beaktas i riskbedömningen.

Livförsäkringar kan distribueras av bl.a. försäkringsföretagets egen säljpersonal, anknutna försäkringsförmedlare, övriga försäkringsförmedlare eller via valcentraler. Distributionen av livförsäkringar sker ofta genom att avtals- och affärsförbindelser ingås vid fysiska möten eller på distans. Olika typer av distributionskanaler kan påverka risken. Exempelvis kan mellanhänder såsom försäkringsförmedlare som är mindre kända för försäkringsföretaget innebära en ökad risk. För vidare vägledning om mellanhänder hänvisas till Eba:s riktlinjer för riskfaktorer. Tjänstepensioner administreras till en del ofta av valcentraler. Här har försäkringsföretagen normalt sett ingen insyn i förhållandet till försäkringstagaren/kunden (arbetsgivaren), utan känner endast till vem som är arbetstagare. Det är i sådana fall inte möjligt för försäkringsföretagen att bedöma kundrisken för den enskilde arbetsgivaren/kunden.

3. Kapitalförsäkring

3.1. Allmän beskrivning av kapitalförsäkring

I en kapitalförsäkring placeras kapitalet antingen i de fonder som försäkringstagaren bestämmer (fondförsäkring), i de värdepapper som försäkringstagaren bestämmer (depåförsäkring) eller i en traditionell försäkring, vilket innebär att försäkringsföretaget bestämmer hur förvaltningen av kapitalet ska ske. Oavsett vem som bestämmer placeringen av kapitalet, är försäkringsföretaget ägare till innehavet.

Utbetalning från försäkringen sker antingen när den försäkrade uppnår en viss avtalad ålder, avlider eller återköper försäkringen.

Kapitalförsäkringar har en betydligt större flexibilitet än pensionsförsäkringar, bl.a. vad gäller när och hur återköp kan göras från försäkringen och vem som kan få förmåner från försäkringen.

Kapitalförsäkringar kan tecknas av både privatpersoner och företag och riktar in sig på ett mer långsiktigt sparande, även om kortare avtalstider är möjliga för vissa försäkringar. När det gäller privatpersoner är behovet ofta ett sparande/placering till sig själv eller barn.

Företag kan använda kapitalförsäkringar bl.a. som säkerhet för direktpensionsutfästelser till anställda, som kompanjonförsäkringar i samband med kompanjonavtal eller som s.k. keymanlösningar för att behålla nyckelpersoner i företaget eller för att placera företagets kapital.

Livförsäkringsföretag i Sverige har generellt sett en mycket låg exponering mot utländska kunder. Detta beror bl.a. på att svenska livförsäkringsföretag är skyldiga att betala avkastningsskatt på en schablonmässigt framräknad värdetillväxt på försäkringskapitalet, vilket i sin tur tas ut som en avgift av försäkringstagaren, oavsett vilket land denne bor i. Det kan också bero på att utländska kunder kan sakna avdragsrätt för premieinbetalningen till en svensk pensionsförsäkring. Andra skäl kan vara att den svenska försäkringsgivaren saknar tillräcklig kännedom om utländsk försäkringsavtalsrätt och om risken för sjukfall i utlandet.

På en kapitalförsäkring kan försäkringstagaren lägga till och ändra ett förmånstagarförordnande. Genom förordnandet bestämmer försäkringstagaren vem (dvs. förmånstagare, fysisk eller juridisk person) som ska få pengarna och vid vilken tidpunkt.

3.2. Särskilt relevanta hot och sårbarheter

Flexibiliteten hos en kapitalförsäkring är större än hos pensionsförsäkringar, men mindre än hos t.ex. bank- och fondkonton. En större flexibilitet kan leda till en ökad risk för penningtvätt och finansiering av terrorism, eftersom kunden får större möjlighet att förfoga över kapitalet.

I en kapitalförsäkring handlar den större flexibiliteten främst om möjligheten till återköp av hela eller del av försäkringsbeloppet och om möjligheten att göra extrainsättningar. Till skillnad från en pensionsförsäkring går det att återköpa en kapitalförsäkring, om än oftast mot en återköpsavgift de första åren (skiljer sig mellan försäkringsföretagen). Flexibiliteten gällande återköp, dvs. om försäkringsföretaget tillåter återköp utan tidsrestriktioner och utan återköpsavgift, kan göra produkten mer attraktiv att använda för penningtvätt och finansiering av terrorism. Upplägget kan t.ex. vara att en person försöker föra in pengar som härrör från brott i en kapitalförsäkring för att sedan återköpa den.

Det är möjligt att pantsätta, belåna och överlåta en kapitalförsäkring, vilket kan innebära att ytterligare parter än den initiala försäkringstagaren får en relation till försäkringsföretaget. Detta kan innebära en risk för anonymitet som kan behöva beaktas i riskbedömningen.

Hos en del försäkringsföretag är det möjligt att ha en annan premiebetalare än försäkringstagaren själv. Detta är vanligt i de fall försäkringstagaren är minderårig, men kan även vara aktuellt i andra fall. En annan premieinbetalare kan medföra en ökad anonymitet och försvåra möjligheten att utreda medlens ursprung.

Till skillnad från en pensionsförsäkring kan försäkringstagaren (ägaren) till en kapitalförsäkring sätta in vem som helst som förmånstagare, både en fysisk och en juridisk person. Flexibiliteten gällande förmånstagarförordnandet, dvs. valmöjligheten avseende förmånstagare, kan ge en ökad, om än begränsad, risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Genom förmånstagarförordnandet kan försäkringsföretaget få en förpliktelse gentemot en fysisk eller juridisk person med t.ex. kopplingar till ett högriskland.

På senare år har distansförsäljning ökat markant, vilket kan öka risken för t.ex. bedrägerier, som kan vara ett förbrott till penningtvätt.

3.3. Särskilt relevanta avvikande kundbeteenden

Avvikande kundbeteenden kan vara (ej uttömmande):

- En kunds insättningar görs genom överföringar från andra personers konton eller konton i utlandet som kunden inte har någon naturlig anknytning till.
- Premieinbetalningarna avviker i frekvens eller storlek från de uppgifter kunden lämnat om syfte och art.
- Försäkringens storlek eller omfattning stämmer inte överens med kundens behov.
- En kund återköper en försäkring utan att verka bry sig om efterföljande skatter eller avgifter, och utan att kunna ange ett trovärdigt eller rimligt syfte med återköpet.
- En kund vill teckna en avvikande stor försäkring och är mer intresserad av regler för återköp av försäkringen än vad den omfattar.
- Frekventa återköp när detta avviker från de uppgifter kunden lämnat om syftet med sparandet.
- En kund betalar in ett belopp men ångrar sig innan detta placeras på försäkringen och kräver återbetalning.
- Frekventa byten av förmånstagare.
- Förmånstagarförordnanden till förmån för personer som inte har en naturlig anknytning till försäkringstagaren.
- Frekventa överlåtelser av försäkringen.
- Begäran om utbetalning till annan än ägaren, förmånstagare eller annan behörig betalningsmottagare.
- Frekvent ändring av kunds verkliga huvudman.
- Frekventa adressändringar.
- Kunden vill inte lämna eller lämnar orimliga svar på frågor.

4. Pensionsförsäkring

4.1. Allmän beskrivning av pensionsförsäkring

Pensionsförsäkringar kan delas in i ålderspension, efterlevandepension och sjukpension.

Gemensamt för samtliga pensionsförsäkringar är att de begränsas av inkomstskattelagen. Begränsningarna gör pensionsförsäkringar mindre attraktiva för penningtvätt och finansiering av terrorism. Ålderspension får som huvudregel inte utbetalas innan den försäkrade fyller 55 år och utbetalningstiden får med vissa undantag inte vara kortare än fem år. Därtill kan ålderspension endast betalas ut till den försäkrade.

Det finns både pensionsförsäkringar som tecknas av privatpersoner och pensionsförsäkringar som tecknas av företag till förmån för en anställd, s.k. tjänstepensioner. Både privata och företagsägda pensionsförsäkringar riktar in sig på långsiktiga placeringar utan egentlig möjlighet att ta ut kapitalet i förtid.

På en pensionsförsäkring går det att lägga till ett förmånstagarförordnande, dvs. bestämma vem som ska få efterlevandepension om den försäkrade avlider innan hela pensionskapitalet har hunnit betalas ut. Efterlevandepension får bara betalas ut till den som varit den försäkrades make/maka/sambo samt till barn till den försäkrade eller till den försäkrades make/maka/sambo. Med make/maka jämställs registrerad partner. Det är inte tillåtet att pantsätta eller belåna pensionsförsäkringen. Återköp tillåts om det tekniska återköpsvärdet uppgår till högst ett prisbasbelopp samtidigt som återköpet avser hela pensionsförsäkringens värde. Skatteverket godkänner även återköp om det finns synnerliga skäl, förutsatt att återköp får ske enligt försäkringsavtalet och försäkringstekniska riktlinjer. Överlåtelse får endast ske i vissa undantagna fall, exempelvis till följd av ändring av anställningsförhållanden.²

Sjukpension är ett komplement till Försäkringskassans ersättning vid sjukdom. Den kan antingen ingå i kollektivavtal eller tecknas av arbetsgivare eller av en enskild näringsidkare utan kollektivavtal. Den kan tecknas med olika karens, dvs. tidpunkten för utbetalning efter inträffat sjukfall kan skilja sig åt mellan olika försäkringar. Sjukpensionen betalas ut till den försäkrade.

Försäkringsföretag i Sverige har generellt sett en mycket låg exponering mot utländska kunder när det gäller pensionsförsäkringar (se ovan).

4.2. Särskilt relevanta hot och sårbarheter

Med hänsyn till de begränsningar som finns i produkten (se avsnitt 4.1 ovan) är pensionsförsäkringar generellt sett förknippade med låg risk för penningtvätt och finansiering av terrorism. Hot och sårbarheter i förhållande till pensionsförsäkring bedöms som ytterst begränsade. Det finns dock vissa faktorer kopplade till kundrisken som kan påverka den generellt sett låga produktrisken, t.ex. kunder som verkar i högriskbransch eller har koppling till högriskländer.

Sårbarhet gällande förmånstagarförordnandet (val av förmånstagare) är mindre än för en kapitalförsäkring i och med att det är reglerat i lag vem som får vara förmånstagare till en pensionsförsäkring.

² 58 kap. 5–18 §§ inkomstskattelagen (1999:1229)

På senare år har distansförsäljning ökat markant, vilket för pensionsförsäkring möjligen skulle kunna öka risken för t.ex. bedrägerier, vilket kan vara ett förbrott till penningtvätt.

4.3. Särskilt relevanta avvikande kundbeteenden

Avvikande kundbeteenden kan vara (ej uttömmande):

- En kunds insättningar görs genom överföringar från andra personers konton eller konton i utlandet som kunden inte har någon naturlig anknytning till.
- Försäkringens storlek eller omfattning stämmer inte överens med kundens behov.
- Onormala extrainbetalningar.
- Extrainbetalningar som görs nära inpå utbetalning.
- Felaktiga inbetalningar som återkrävs.
- Begäran om utbetalning till annan än ägaren, förmånstagare eller annan behörig betalningsmottagare.
- Frekventa adressändringar.
- Frekventa byten av kunds verklig huvudman.
- Kunden vill inte lämna eller lämnar orimliga svar på frågor.

5. Livförsäkring utan sparmoment

5.1. Allmän beskrivning av livförsäkring utan sparmoment

En livförsäkring utan sparmoment brukar benämnas "ren" riskförsäkring. En sådan produkt innefattar alltså inget sparmoment, utan innebär att kunden betalar en förutbestämd avgift i form av en premie och får en fastställd summa utbetald vid eventuellt dödsfall, sjukdom eller olycka. Det finns således inget ekonomiskt värde förrän ett försäkringsfall inträffar och ingen möjlighet till extrainbetalningar. Eftersom det inte finns något ekonomiskt värde, kan försäkringen inte återköpas. En ren riskförsäkring upphör att gälla när den försäkrade uppnått viss ålder eller när premieinbetalningen upphör.

En ren riskförsäkring kan tecknas av både privatpersoner och företag och överlåtas till ny försäkringsstagare. Försäkringsföretag i Sverige har generellt sett en mycket låg exponering mot utländska kunder när det gäller rena riskförsäkringar.

För rena riskförsäkringar som gäller vid dödsfall kan försäkringstagaren lägga till och ändra ett förmånstagarförordnande. Genom förordnandet bestämmer försäkringstagaren vem (dvs. förmånstagare, fysisk eller juridisk person) som ska få pengarna vid försäkringsfall. Vem som helst kan vara förmånstagare.

Starkt standardiserade rena riskförsäkringar är vanliga bland s.k. grupppersonförsäkringar. Det är ett område där risken för penningtvätt ofta är mycket låg.

Ett rent riskförsäkringsskydd kan dock ibland vara kombinerat med ett sparmoment. I en sådan försäkring betalas försäkringsbeloppet ut antingen om den försäkrade avlider eller vid försäkringstidens slut. Om sparmomentet inte är försumbart är det relevant att beakta risker förknippade med kapitalförsäkring med sparmoment.

5.2. Särskilt relevanta hot och sårbarheter

För en ren riskförsäkring bedöms det inte finnas någon beaktansvärd risk för penningtvätt eftersom det är fråga om relativt låga belopp (premier) och det inte finns någon form av sparmoment i försäkringen.

Inom EU har det förekommit att rena riskförsäkringar har utnyttjats för finansiering av terrorism. En person som är villig att sätta livet till har då tecknat en riskförsäkring och avlidit på ett sådant sätt att det inte framgår att det föreligger ett självmord och försäkringsbeloppet tillfaller en utställd förmånstagare med kopplingar till terroristverksamhet. Utan ett särskilt stort kapital kan någon på detta sätt få tillgång till ett större belopp. Det finns inte några kända identifierade fall i Sverige kring att "rena" riskförsäkringar ska ha utnyttjats för finansiering av terrorism på det beskrivna sättet eller på något annat sätt för detta ändamål. Tillvägagångssättet får också anses vara ett tämligen långsökt sätt för att finansiera terrorism. Även om det alltså föreligger en viss risk för att produkten utnyttjas för finansiering av terrorism, får risken sammantaget bedömas som låg.

Försäkringstagaren (ägaren) till en ren riskförsäkring kan sätta in vem som helst som förmånstagare, både en fysisk och en juridisk person (se dock vad som sägs om gruppförsäkringar och andra s.k. kollektiva försäkringar i det föregående). Flexibiliteten gällande förmånstagarförordnandet, dvs. valmöjligheten avseende förmånstagare, kan ge en ökad, om än begränsad, risk för finansiering av terrorism. Genom förmånstagarförordnandet kan försäkringsföretaget få en förpliktelse gentemot en fysisk eller juridisk person med t.ex. kopplingar till ett högriskland.

På senare år har distansförsäljning ökat markant vilket kan öka risken för till exempel bedrägerier, vilket kan vara ett förbrott till penningtvätt.

5.3. Särskilt relevanta avvikande kundbeteenden

Avvikande kundbeteenden kan vara (ej uttömmande):

- Förmånstagarförordnandet avviker från syftet med produkten.
- Förmånstagare bosatt i högriskland.
- Kunden vill teckna en försäkring som inte verkar rimlig i förhållande till kundens behov.
- Kunden vill teckna försäkring på ett högre belopp än vad som anses rimligt i förhållande till syftet med försäkringen.
- Kunden ställer orimliga frågor om försäkringsvillkorens giltighet.
- Kunden vill inte lämna eller lämnar orimliga svar på frågor.